

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201913
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819201913.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu M., adresa na doručovanie C., proti žalovanej M., zastúpenej B., intervenient na strane žalovanej H., zastúpený A., o zaplatenie 1.635,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. novembra 2019, č. k. 8C/11/2019-171, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 17. januára 2020, č.k. 8C/11/2019-196, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že vec postúpi kauzálnu príslušnému súdu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 7. novembra 2019, č. k. 8C/11/2019-171 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia 1.635,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 15.02.2019 do zaplatenia. Rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dopĺňacím rozsudkom rozhodol, že intervenient na strane žalovanej má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy z dôvodu náhrady škody, ktorá vznikla na tom základe, že žalovaná dňa 31.05.2016 v čase o 12:30 narazila služobným vozidlom I. T ev. č. E na ulici R. v G. pred domom č. XX/X do príviesného vozíka. Žalovaná z miesta činu ušla a túto skutočnosť nenahlásila nadriadenému. Okresný dopravný inšpektorát v O. po objasnení priestupku dospel k záveru, že žalovaná sa dopustila priestupku a voči nej tak bolo začaté disciplinárne konanie podľa z. č. 73/1998 Z.z., na základe ktorého rozhodnutia bol žalovanej znížený plat o 15% na dobu troch mesiacov. Dňa 30.11.2017 bola žalobcovi doručená faktúra Q. zahŕňajúca náklady na opravu poškodeného SCV, pričom skutočná výška škody bola stanovená znalcom T. P. v znaleckom posudku č. X/XXXX na sumu 1.635,- eur. Dňa 14.11.2018 bola so žalovanou uzavretá dohoda o náhrade škody č. F., v ktorej žalovaná uznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa uhradiť dlžnú sumu 1.635,- eur do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti danej dohody, t.j. od 14.02.2019. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku uplatneného služobným úradom žalovanej, ktorý dôvod v odôvodnení rozsudku vysvetlil (na rozdiel od stručného záveru uvedeného ods. 15 odôvodnenia). Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uplatnené právo na náhradu škody sa premlčalo najneskôr 04.06.2018 márnym uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty, t.j. viac ako 5 mesiacov pred uzavretím dohody o náhrade škody dňa 14.11.2018, resp. takmer rok pred podaním žaloby súdu doručenej dňa 02.05.2019. Žalovaná sa dozvedela o premlčaní dlhu až po odbornom vyjadrení poisťovne v danej veci. Súd prvej inštancie zistil a v rozsudku uviedol, že žalovaná je ako zamestnanec M. poistená u intervenienta na základe poisťnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy tvoria všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania zamestnancov M.. Listom zo dňa 06.12.2018 číslo XXXX.XXXX/XXX-X zaslala poisťovňa H.. žalovanej stanovisko ku škodovej udalosti číslo XXXX.XXXX/XXX-X zo dňa 31.05.2016, v ktorom jej okrem iného

oznámila, že z dojednaného poistenia nie je možné poskytnúť náhradu škody vo forme poistného plnenia z dôvodu, že predmetný nárok bol v čase jeho uplatnenia služobným úradom žalovanej premlčaný. Následne, po tom ako žalovaná už mala vedomosť, že sa jedná o premlčaný dlh, sa listom zo dňa 15.02.2019 obrátila na žalobcu prostredníctvom ORPZ v O. o prehodnotenie platnosti dohody o náhrade škody č. F. zo dňa 14.11.2018 a namietla premlčanie nároku žalobcu s poukazom na stanovisko poisťovne H.. Súd dospel preto k záveru, že prejav vôle žalovanej uvádzaný v predmetnej dohode nevyvolal zánik právnych účinkov premlčania a začatie plynutia novej desaťročnej lehoty. Súd potom vyhovel námietke žalovanej a intervenienta o premlčaní predmetného dlhu a žalobu v celom rozsahu zamietol. Vec právne posúdil podľa § 420 ods. 1 až 3, § 558, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka a § 160 ods. 1 a 2, § 162, § 166 ods. 1 ods. 2 zákona č. 73 /1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície. Nakoľko v rozsudku absentoval výrok o trovách intervenienta, súd prvej inštancie na návrh intervenienta doplnil rozsudok č. k. 8C/11/2019-171 zo dňa 01.11.2019 o výrok o nároku na náhradu trov konania. V zmysle § 255 ods. 1 CSP úspešnému intervenientovi na strane žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. ak zistí, že sú na to zákonné dôvody, rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď podľa jeho názoru subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody začala plynúť až od okamihu, keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to až dorúčením faktúry za opravu poškodeného SCV. V zmysle pokynu generálneho riaditeľa všeobecnej sekcie MV SR č. XX/XXXX o nehodách, hodnotení technického stavu, oceňovaní a určovaní výšky skutočnej škody služobných cestných vozidiel a špeciálnej techniky v prípade, ak nehodu zaviniol policajt a náklady na opravu SCV presiahnu sumu 1.000,- eur, musí byť výška skutočnej škody určená znalcom. Požiadaný znalec z odboru doprava a strojárstvo T. B. P. v Znaleckom posudku č. X/XXXX zo dňa 04.01.2018 určil výšku škody na sumu 1.635,- eur. Po zistení skutočnej výšky škody bola škodovou komisiou Okresného riaditeľstva PZ v O. vypracovaná dňa 25.09.2018 Správa o vyšetrení škody, s ktorou bola žalovaná oboznámená a so závermi nadriadeného aj súhlasila, čo potvrdila svojim podpisom dňa 12.11.2018. Na základe toho bola so žalovanou dňa 14.11.2018 uzatvorená Dohoda o náhrade škody, v ktorej svojim podpisom uznala dlh v predpísanej výške čo do dôvodu a aj výšky a zaviazala sa sumu uhradiť do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody, t.j. do 14.02.2019. Žalovaná nikdy nenamietala výšku predpísanej škody, ani jej spôsob určenia, a ani neplatnosť dohody. Žiadala len odpustenie dlhu z dôvodu, že poisťovňa odmietla škodu uhradiť. Na tieto skutočnosti, ktorých pravdivosť bola na pojednávaní pred súdom preukázaná, súd pri rozhodovaní neprihliadol. Rovnako nezobral do úvahy vyjadrenie žalobcu, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody sa postupuje podľa § 256 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý pojednáva o premlčaní nároku na náhradu škody. Upozornil, že poškodené SCV je v správe M., a všetky SCV musia byť opravené v prípade ich poškodenia v odbornej opravovni, t.j. v Q. K.. Doplnil, že predmetom tohto konania je nárok na náhradu škody, ktorá vznikla činnosťou žalovanej, v čase škodovej udalosti služobne zaradenej na U. M.. Z uvedeného, ako aj zo skutočnosti, že fakturovaná suma bola Q. uhradená z účtu M., možno vyvodiť záver o aktívnej legitímácii MT. na strane žalobcu.

3. K odvolaniu sa vyjadril intervenient, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu v odvolaní. Rozsudok považuje za vecne správny a zákonný. Žalobca najneskôr dňa 03.06.2016 vedel, že škoda vznikla a o osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá. K námietke, že súd prvej inštancie neposudzoval plynutie subjektívnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 256 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, uviedol, že ustanovenia Občianskeho zákonníka a ZoŠS, ktoré sa týkajú plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody a posúdenia jej začiatku, sú upravené totožným spôsobom. Nárok žalobcu na náhradu škody je teda premlčaný tak podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle § 256 ods. 3 ZoŠS, keďže ako je vyššie uvedené, žalobca najneskôr dňa 03.06.2016 vedel, že škoda vznikla a kto za ňu zodpovedá.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací spor preskúmal podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa

§ 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:

5. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

7. Podľa § 40 C.s.p. súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

8. Podľa § 23 písm. c/ C.s.p. na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch a v sporoch z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov, štrajku a výluky sú príslušné Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pre obvod Krajského súdu v Trenčíne.

9. Podľa § 316 C.s.p. individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávných a iných obdobných pracovných vzťahov.

10. Pojem pracovnoprávny vzťah doposiaľ v právnej teórii nie je jednoznačne definovaný. Ani Zákonník práce, ako ťažiskový predpis pracovného práva, nedefinuje pojem pracovnoprávny vzťah. V zásade možno konštatovať, že pracovnoprávne vzťahy možno chápať v širšom slova zmysle a v užšom slova zmysle.

11. Pracovnoprávne vzťahy v užšom slova zmysle sú právnymi vzťahmi, v ktorých účastníci vystupujú ako nositelia subjektívnych práv a právnych povinností všeobecne ustanovených a zabezpečených normami pracovného práva. Naopak, za pracovnoprávny vzťah v širšom slova zmysle sa považuje každý právny vzťah spoločenskej práce, bez ohľadu na základe akých noriem vzniká, mení sa a zaniká.

12. Popri individuálnych a kolektívnych pracovnoprávných vzťahoch sa v praxi stretávame aj s tzv. ďalšími pracovnoprávnymi vzťahmi, ktoré majú svoje zákonné zakotvenie v iných právnych predpisoch, ako je Zákonník práce, v rámci ktorých fyzické osoby vykonávajú prácu za odmenu pre iný subjekt. Do tejto skupiny pracovnoprávných vzťahov zaraďujeme pracovné vzťahy, ktoré sa realizujú v inom právnom vzťahu, ako je pracovný pomer, avšak svojím charakterom ich môžeme označiť za obdobné. Rozlišujeme vzťahy v rámci a) štátnozamestnaneckého pomeru, b) služobného pomeru (v tomto vzťahu sú prokurátori, vojaci, policajti, colníci a hasiči) a c) ostatné pracovné vzťahy, ktoré vznikajú pri výkone verejnej funkcie, resp. vzťahy sudcov k štátnej moci, vzájomné vzťahy členov družstiev (pokiaľ ich súčasťou je výkon práce). Tieto vzťahy majú zmiešaný charakter, pretože ich upravujú nielen pracovnoprávne predpisy (Zákonník práce), ale aj iné právne predpisy. Na niektoré z nich ako služobné pomery policajtov a colníkov sa dokonca vzhľadom na súčasnú právnu úpravu Zákonník práce (na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy) ani nepoužije. Vzhľadom na ich podstatu (výkon závislej práce za odmenu s osobitnými špecifikami) ich však medzi tieto ďalšie, obdobné pracovnoprávne vzťahy zaraďujeme.

13. V danej veci odôvodňuje žalobca uplatnený nárok na peňažné plnenie od nároku na náhradu škody spôsobenej mu žalovanou, policajtkou na služobnom motorovom vozidle ako majetku O., ktoré jej zveril žalobca, u ktorého je žalovaná služobne zaradená ako policajтка, zavineným porušením povinností policajta podľa zákona č. 73/1998 Z. z. pri výkone služby alebo v priamej súvislosti s ňou. Svoj nárok právne posudzuje podľa § 160 ods. 1, 159 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a v súvislosti s uplatnenou námietkou premlčania sa dovoľáva aplikácie § 256 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku cituje ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

14. Vzhľadom na výklad pojmu pracovnoprávny spor podľa § 23 písm. c/ C.s.p. upravujúceho kauzálnu príslušnosť súdu, do ktorého pojmu podľa § 316 C.s.p. na účely Civilného sporového poriadku spadajú aj spory z obdobných pracovných vzťahov, za ktoré sa v zmysle teórie práva považujú aj služobné pomery policajtov s osobitnou právnou úpravou v samostatnom právnom predpise v zákone č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ktorý zákon zrejme vzhľadom na citáciu použil aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku), dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie (Okresný súd O.) nie je kauzálny príslušný pre rozhodnutie daného pracovnoprávneho sporu a nie je teda splnená procesná podmienka.

15. Z ustanovenia § 161 ods. 1 C.s.p. vyplýva pre súd povinnosť prihliadať kedykoľvek počas konania na to, či sú procesné podmienky splnené. Rovnaká povinnosť je uložená aj odvolaciemu súdu, a to aj vtedy, ak nedostatok procesných podmienok nebol výslovne ako odvolací dôvod uplatnený. Ide zároveň o jediný prípad, keď nie je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Postup v prípade zisťovania splnenia procesnej podmienky kauzálnej príslušnosti súdu je zhodne ako v § 161 ods. 1 osobitne upravený v § 40 C.s.p. (súd ju skúma príslušnosť aj bez námietky, v priebehu celého konania).

16. Pretože vo veci rozhodol súd, ktorý nebol na rozhodnutie kauzálny príslušný, odvolací súd musel podľa § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p. zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátiť na ďalšie konanie bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie postupovať podľa § 43 C.s.p. a postúpiť vec kauzálny príslušnému súdu.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).